

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 17C/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224200453
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2025:4224200453.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, D. E., 2. F. G., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX/XX, I. H., 3. J. K., nar. XX.XX.XXXX, L. M. XXX/XX, G., 4. M. N., nar. XX.XX.XXXX, K. XXX/X, I. H., všetci zhodne zast.: JUDr. Branislav Bogner, Vajanského ul. 8, Trenčín proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, IČO: 17335345, Búdková 36, Bratislava v konaní o určenie vlastníckeho práva vydržaním takto

rozhodol:

- Súd u r č u j e, že A. B. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. E., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5841, výmera 4.600 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1.
- Súd u r č u j e, že F. G. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX I. H., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 7562, výmera 4.598 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1.
- Súd u r č u j e, že J. K. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. M. XXX/XX, XXX XX G., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5837, výmera 9.162 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1.
- Súd u r č u j e, že M. N. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXX XX I. H., je výlučným vlastníkom pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5833, výmera 9.200 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1.
- Súd u r č u j e, že nehnuteľnosti zapísané v evidencii nehnuteľností katastrálneho odboru Komárno LV XXXX k. ú. I. H. ako parc. č. PKN 5859 orná pôda vo výmere 36.813 m² patria do dedičstva po neb. A. N. K., G., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX.
- Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 09.02.2024 domáhali určenia vlastníckeho práva na základe tej skutočnosti, že na listoch vlastníctva k sporným pozemkom je okrem žalobcov zapísaný zároveň ako duplicitný vlastník Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu. Tieto listy vlastníctva boli vytvorené na základe projektu pozemkových úprav - Rozhodnutia č. OU-KN-PLO2016/000448 v Komárne, zo dňa 11.8.2016. Predtým bolo vlastníctvo a nehnuteľnosti evidované na listoch vlastníctva č.: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX k.ú. I. H.. Z týchto listov vlastníctva

je zrejme, že duplicitný vlastník Slovenská republika bol zapísaný až v roku 2002, a to na základe zápisu ROEP (register obnovenej evidencie) pod Z-4160/02, kedy bola objavená darovacia zmluva, ktorou právne predchodkyne žalobcov - J. N. K. O., nar. XX.X.XXXX (zosnulá 8.8.1991) a A. N. K. G. (v darovacej zmluve uvedená ako G.), nar. XX.X.XXXX (zosnulá 28.1.1997), obe pôvodne bytom P. H. (I. H.), B. XX v r. 1985 mali bezodplatne darovať predmetné nehnuteľnosti Československému štátu. Žalobcovia sa o existencii tejto darovacej zmluvy dozvedeli, až keď bol v r. 2002 na ich listy vlastníctva zapísaný duplicitný vlastník SR a hodnovernosť ich vlastníckeho práva bola spochybnená pod položkou 256/02 a 273/02. Všetci žalobcovia sú titulom dedenia (D1196/94, D419/97) právnymi nástupcami po pôvodných vlastníčkach a po celý čas od nadobudnutia vlastníckeho práva tieto nehnuteľnosti pokojne a dobromyseľne ako svoje užívali, zároveň za tieto nehnuteľnosti riadne platili dane. Taktiež ich právne predchodkyne J. N. K. O. a A. N. K. G. tieto nehnuteľnosti pokojne a dobromyseľne užívali ako svoje, až do svojej smrti (vrátane platenia daní), nakoľko ich vlastníctvo zostalo nedotknuté a naďalej evidované na ich mená aj napriek podpisu údajnej darovacej zmluvy z roku 1985. Obe ich právne predchodkyne boli v tom čase už vdovy vo vyššom veku, a keď aj niečo podpísali, resp. darovali štátu, urobili tak v tiesni alebo pod tlakom a zrejme si ani neuvedomovali, čo podpísali. Pre upresnenie žalobcovia tiež uviedli, že A. N. K. G. v r. 1985, kedy mala darovať pozemky štátu, bola vo veľmi zlom psychickom stave z dôvodu nedávnej smrti manžela Q. N., ktorý zomrel krátko predtým dňa 7.7.1983, po ktorom aj zdedila všetky tieto pozemky (ded. konanie č. D976/83). Kvôli tomu bola aj v tom čase liečená a opakovane hospitalizovaná na psychiatrii v Nových Zámkoch a v Nitre. L. J. N. K. O. mala v už roku 1985 vyše 80 rokov, v tom čase už bola veľmi chorá, následne v r. XXXX zomrela. V jej stave nebolo ťažké zo strany vtedajších úradníkov a v dobe bývalého režimu ju naviesť na takéto právny úkon. Zároveň uvádzajú, že v minulosti v priebehu súdneho konania č. 6C/121/2011 vedenom na okresnom súde v Komárne, v ktorom sa formou negatívnej žaloby domáhali výmazu duplicitného vlastníka SR z ich listov vlastníctva, vyšla najavo aj skutočnosť, že sporná darovacia zmluva nebola nikdy zaregistrovaná na bývalom Štátnom notárstve, čím vlastníctvo platne neprešlo na štát a zároveň, že nedošlo k úradnej zmene v evidencii vlastníka predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Vlastníkmi naďalej zostali ich právne predchodkyne. Aj na základe tejto skutočnosti bolo toto súdne konanie zastavené, nakoľko žalovaný subjekt SPF uznal ich vlastníctvo a bol ochotný pristúpiť na mimosúdnu dohodu. Avšak SPF na dohodu, ktorú sám v r.2012 vypracoval a im na podpis poslal, nakoniec bez udania dôvodu nepristúpil a neurobil tak ani na ich opakovanú žiadosť z r. 2021, kedy sa vyjadril, že "vlastnícke právo zapísané v prospech SR SPF považuje za zákonné a preukázané". Zosnulá A. N. K. G. je ešte aj v súčasnosti evidovaná na LV č.XXXX ako vlastníčka ornej pôdy v k.ú. I. H., kde je taktiež zapísaný duplicitný vlastník Slovenská republika na základe toho istého zápisu ROEP z r.2 002 a darovacej zmluvy z r. 1985, tak ako je to aj na všetkých ostatných priložených listoch vlastníctva. V čase jej smrti v r. 1997 boli tieto nehnuteľnosti zo strany notára zrejme opomenuté a neboli prejednané v základnom dedičskom konaní č.: D 419/97. Neskôr, keď sa tento majetok objavil, už dcéry (žalobkyne 1./ a 2./), zároveň dedičky po zosnulej A. N. nemohli požiadať o prejednanie týchto nehnuteľností v dodatočnom dedičskom konaní, nakoľko bolo v r. 2002 dopísané spomínané duplicitné vlastníctvo v prospech SR, čím bolo spochybnené vlastníctvo ich matky. Pri tomto majetku poukazujú na § 460 Občianskeho zákonníka, v ktorom je uvedené: "Smrťou poručiteľa sa dedič (dedičia) stáva vlastníkom predmetu dedenia". Preto žalobcovia súd žiadajú, aby na základe priloženého dedičského konania (D 419/97) bolo na ne (žalobkyne 1./ a 2./) prihlíadané ako na vlastníčky tejto nehnuteľnosti oprávnené navrhovať súdu, aby vydal nižšie uvedený rozsudok, tak, aby po jeho zápise na kataster bolo možné tento pozemok predieť v dodatočnom dedičskom konaní. Ich vlastníctvo a vlastníctvo ich právnych predchodkýň bolo spochybnené až v r. 2002 pri spracovaní a zápise registra obnovenej evidencie (ROEP), kedy sa objavila sporná darovacia zmluva z roku 1985. Dovtedy boli ony, a predtým aj ich právne predchodkyne evidované v katastri nehnuteľností ako jediní vlastníci, a to po dobu najmenej 17 rokov (A. N. K. G. do svojej smrti v r. 1997 po dobu 12 rokov - LV č.XXXX). Štát SR sa o svoje vlastníctvo vôbec nezaujímal, ani si ho nijako neuplatňoval a teda ich, ako vlastníkov pozemkov nerušil pri oprávnenej držbe. Tiež uvádzajú, že ich právne predchodkyne sa o predmetných nehnuteľnostiach vždy vyjadrovali ako o ich pozemkoch a nijakým spôsobom to nespochybnovali. Vzhľadom na to, že uplynutím viac ako desaťročnej pokojnej, nepretržitej, oprávnenej a dobromyseľnej držby, do ktorej sa započítava aj oprávnená držba ich právnych predchodcov, nadobudli k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo vydržaním, navrhli, aby súd po vykonanom dokazovaní určil, že žalobcovia a ich právna predchodkyňa sú výlučnými vlastníkmi, a to tak, že: 1./ A. B. K. N. (žalobkyňa č.1) je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 5841, výmera 4600 m², kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, 2./ F. G. K. N. (žalobkyňa č.2) je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 7562, výmera 4598m², kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, 3./ J. K. K. N. (žalobkyňa č.3) je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 5837, výmera 9162m²,

kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, 4./ M. N. K. N. (žalobca č.4) je výlučným vlastníkom pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 5833, výmera 9200, kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX na LV č. XXXX, 5./ A. B. K. G. bola do svojej smrti ku dňu 28.1.1997 výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 5859, výmera 36813m², kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX. Žalobcovia si zároveň uplatnili nárok na náhradu trov konania.

2. Súd doručil žalobu spolu s jej prílohami, ako aj predvolaním na pojednávanie žalovanej do vlastných rúk dňa 04.06.2024.

3. Žalovaná doručila súdu vyjadrenie k žalobe v podaní doručenom súdu dňa 17.06.2024, v ktorom uviedla, že na listoch vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno, je okrem žalobcov zapísaný zároveň ako duplicitný vlastník Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu. Žalobcovia v žalobe tvrdia, že tieto listy vlastníctva boli vytvorené na základe projektu pozemkových úprav - Rozhodnutia č. OU-KN-PLO2016/000448 v Komárne, zo dňa 11.8.2016. Pred tým bolo vlastníctvo a nehnuteľnosti evidované na listoch vlastníctva č.: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX k.ú. I. H.. Z týchto listov vlastníctva je, podľa žalobcov, zrejme, že duplicitný vlastník Slovenská republika bol zapísaný až v roku 2002, a to na základe zápisu ROEP (register obnovenej evidencie) pod Z-4160/02, kedy bola objavená darovacia zmluva, ktorou právne predchodkyne žalobcov - J. N. K. O., nar. XX.X.XXXX (zosnulá 8.8.1991) a A. N. K. G. (v darovacej zmluve uvedená ako G.), nar. XX.X.XXXX (zosnulá 28.1.1997), obe pôvodne bytom P. H. (I. H.), B. XX v r.1985 mali bezodplatne darovať predmetné nehnuteľnosti Československému štátu. Žalobcovia v žalobe tvrdia, že o existencii tejto darovacej zmluvy sa dozvedeli, až keď bol v r. 2002 na citované listy vlastníctva zapísaný duplicitný vlastník SR a hodnovernosť vlastníckeho práva žalobcov bola spochybnená pod položkou 256/02 a 273/02. Všetci žalobcovia tvrdia, že titulom dedenia (D1196/94, D419/97) sú právnymi nástupcami po pôvodných vlastníčkach a po celý čas od nadobudnutia vlastníckeho práva tieto nehnuteľnosti pokojne a dobromyseľne ako svoje užívali, zároveň za tieto nehnuteľnosti riadne platili dane. Žalobcovia v žalobe uvádzajú skutočnosť, že sporná darovacia zmluva nebola nikdy zaregistrovaná na bývalom Štátnom notárstve. Žalobcovia ďalej uvádzajú, že zosnulá A. N. K. G. je ešte aj v súčasnosti evidovaná na LV č. XXXX ako vlastníčka ornej pôdy v k.ú. I. H., kde je taktiež zapísaný duplicitný vlastník Slovenská republika na základe toho istého zápisu ROEP z r. 2002 a darovacej zmluvy z r. 1985, tak ako je to aj na všetkých ostatných priložených listoch vlastníctva. V čase jej smrti v r. 1997 boli tieto nehnuteľnosti zo strany notára zrejme opomenuté a neboli prejednané v základnom dedičskom konaní č.: D 419/97. Neskôr, keď sa tento majetok objavil, tak dcéry (žalobkyne 1./ a 2.), zároveň dedičky po zosnulej A. N. nemohli požiadať o prejednanie týchto nehnuteľností v dodatočnom dedičskom konaní, nakoľko bolo v r. 2002 dopísané spomínané duplicitné vlastníctvo v prospech SR, čím bolo spochybnené vlastníctvo matky žalobkyň v 1. a 2. rade. Žalobkyne v 1. a 2. rade žiadajú, aby na základe priloženého dedičského konania (D 419/97) bolo na ne (žalobkyne 1./ a 2./) prihladané, ako na vlastníčky tejto nehnuteľnosti oprávnené navrhovať súdu, aby vydal nižšie uvedený rozsudok, tak, aby po jeho zápise na kataster bolo možné tento pozemok prededieť v dodatočnom dedičskom konaní. Podľa žalobcov Štát, resp. SR sa o svoje vlastníctvo vôbec nezaujímal, ani si ho nijako neuplatňoval, a teda právnych predchodcov žalobcov, resp. žalobcov samých ako vlastníkov pozemkov, nerušil pri oprávnenej držbe. Žalobcovia uvádzajú, že vzhľadom na to, že uplynutím viac ako desaťročnej pokojnej, nepretržitej, oprávnenej a dobromyseľnej držby, do ktorej sa započítava aj oprávnená držba právnych predchodcov žalobcov, žalobcovia nadobudli k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo vydržaním. Spor o určenie vlastníckeho práva nie je možné rozhodnúť v prospech žalobcov bez existencie vlastníckeho titulu prislúchajúceho žalobcom. V dôkazoch produkovaných žalobcami sa žiaden relevantný vlastnícky titul k predmetu sporu nenachádza. Naopak, je to žalovaná, ktorá disponuje vlastníckym titulom, ktorým je Darovacia zmluva z 23.12.1985, ktorou právní predchodcovia žalobcov previedli svoje vlastnícke právo na československý štát. Jediné, z čoho žalobcovia odvodzujú svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto sporu, je dobromyseľné vydržanie vlastníckeho práva. Keďže žalobcovia tvrdia, že nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam titulom vydržania, dôkazné bremeno zaťažuje žalobcov, ktorí by mali preukázať všetky podmienky vydržania tak, ako to predpokladá ustanovenie § 134 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa jedná o nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, na vznik vlastníckeho práva vydržaním je dôležitá interpretácia dobromyseľnosti držby žalobcom v 1. rade (Bona Fides), ako *conditio sine quam non* pre samotný akt vydržania. Podľa použiteľného komentára k Občianskemu zákonníku (Fekete I., Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 746) „posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, teda že je jej vlastníkom,

nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu práva vyžadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti o existencii svojho práva. Aj keď je držiteľ subjektívne presvedčený o svojom práve, nebude so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, pokiaľ mu sú alebo musia byť známe skutočnosti, z ktorých pri zachovaní obvyklej opatrnosti musel poznať, že nie je subjektom práva, o ktorého vydržanie ide. Dobrá viera zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli u neho vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec podľa práva patrí.“ Ďalej, podľa použiteľného komentára k Občianskemu zákonníku (Fekete I., Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 747, 748) „oprávnená držba konzumuje omyl držiteľa. Omyl držiteľa musí byť ospravedlniteľný. Právny omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia právneho predpisu platného v dobe, kedy sa držiteľ ujíma držby, nie je ospravedlniteľný.“ Uvádzaný právny názor vyplýva i z nižšie uvádzanej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky: V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/78/2011 „dobromyseľnosť držby zaniká v momente, keď sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. O dobromyseľnú držbu nemôže ísť, keď držiteľ veci od počiatku vedel o skutočnostiach spôsobilých objektívne (u každého iného nachádzajúceho sa v obdobnej situácii) vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávnená držba sa teda zakladá na omyle držiteľa, ktorý sa domnieva, že je vlastníkom držanej veci. Omyl držiteľa musí byť ospravedlniteľný; ospravedlniteľným je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti toho – ktorého prípadu od každého vyžadovať. Pokiaľ omyl presahuje rámec bežného posudzovania veci, je neospravedlniteľný. Držiteľ, ktorý drží vec na základe takého omylu, nemôže byť držiteľom oprávneným. Ospravedlniteľným omylom môže byť omyl skutkový aj právny. Právny omyl spočíva v neznalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a z nedostatku vedomosti o dôsledkoch právnych skutočností, ktoré sú všeobecne záväznými právnymi predpismi považované za právne relevantné. Pre účely prejednávanej veci treba osobitne zdôrazniť, že omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti alebo nedokonalkej znalosti celkom jednoznačného a zrozumiteľného ustanovenia zákona je právny omyl neospravedlniteľný (pozn.: k obdobnému záveru dospel najvyšší súd aj v ďalších rozhodnutiach – viď napríklad sp. zn. 3 Cdo 97/2009, 4 Cdo 283/2009, 5 Cdo 30/2010 a 6 M Cdo 5/2010). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu, ktorý zastáva aj v tejto veci, nie je neznalosť inak jasného, zrozumiteľného a nesporného ustanovenia zákona pri robení právneho úkonu ospravedlniteľná – pri zachovaní obvyklej opatrnosti sa totiž predpokladá, že každý sa oboznámi so zákonnou úpravou právneho úkonu, ktorý má v úmysle urobiť. Vzhľadom na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedľuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva, právny omyl držiteľa, vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ ujal držby, je neospravedlniteľný. Len výnimočne možno takýto omyl ospravedlniť, a to v prípadoch, keď znenie zákona je nejasné a pripúšťa rôzny výklad.“ Rovnaký právny názor zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky i vo svojich ďalších rozhodnutiach sp.zn. 3 Cdo 97/2009, sp.zn. 4 Cdo 283/2009, sp.zn. 5 Cdo 30/2010, sp.zn. 5 Cdo 49/2010 a sp.zn. 6 M Cdo 5/2010. d) Najpodstatnejšou okolnosťou, pre ktorú je potrebné túto žalobu zamietnuť, sa ukazuje skutočnosť, že ak sa žalobcovia domáhajú určenia vlastníckeho práva vo svoj prospech na základe tvrdeného a prehlasovaného vydržania vlastníckeho práva, tak mali zrealizovať svoj postup podľa Zákona č. 68/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony najmä ustanovenia § 359 a) až k). V zmysle ustanovení § 359c) odsek 1 CMP : „Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.“ S poukazom na vyššie uvedené preto žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a neuplatnila si nárok na náhradu trov konania.

4. Právny zástupca žalobcov sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril v podaní zo dňa 4.7.2014, v ktorom uviedol, že vlastnícky titul - darovaciu zmluvu, z ktorej žalovaný odvádza svoje vlastnícke právo, v plnom rozsahu neuznávajú a považujú to za neplatný titul. Žalobcovia o žiadnej darovacej zmluve nemali vedomosť. Ich právne predchodkyne sa o predmete sporu vždy vyjadrovali ako o ich pozemkoch a o darovacej zmluve sa dozvedeli až po zapísaní duplicitného vlastníctva v prospech Slovenskej republiky v roku 2002 po ROEP. Ak aj ich právne predchodkyne niekedy niečo darovali, tak vzhľadom na svoj vek a zdravotný stav tak urobili nevedome, alebo pod tlakom, resp. boli na to navedené. V tom čase už boli odkázané aj na pravidelnú opateru, nakoľko neboli v dobrej fyzickej ani duševnej kondícii. Žalovaná vo svojom vyjadrení

uvádza, že v dôkazoch sa žiaden relevantný vlastnícky titul k predmetu sporu nenachádza. Naopak, medzi dôkazmi, ktoré priložili k žalobe, je niekoľko relevantných vlastníckych titulov, ktoré dokazujú, že žalobcovia sú vlastníkami predmetu sporu. Sú to: 1./ Výmer o prídelení vlastníctva č. 3625/36/342/1949, ktorým nadobudli do vlastníctva pozemky ich právni predchodcovia, 2./ Dedičské rozhodnutie č. D1196/94 po J. N. K. O. a Dedičské rozhodnutie č. D419/97 po A. N. K. G., ktorými do vlastníctva nadobudli tieto pozemky žalobcovia. V tejto súvislosti poukázali na fakt, že ich vlastníctvo bolo potvrdené príslušným súdom v riadnom dedičskom konaní, na základe ktorého sporné pozemky pokojne, nerušene a v dobrej viere ako vlastníci užívali až do doby, kedy bolo ich vlastníctvo spochybnené zápisom duplicitného vlastníctva v prospech SR. Dovtedy nemali žiadny dôvod pochybovať o svojom vlastníctve, nakoľko bolo aj riadne zaevidované v katastri nehnuteľností tak, ako bolo predtým zaevidované aj vlastníctvo ich právnych predchodkýň. Zároveň za tieto pozemky po celú dobu aj platili príslušné dane. Pre zdokladovanie predmetu vydržania a vydržacej doby k žalobe priložili aj pôvodné listy vlastníctva, tak ako aj tie, ktoré vznikli po projekte pozemkových úprav. Na argument, že práve žalovaná má ako jediný relevantný právny titul, a to darovaciu zmluvu z 23.12.1985, poukázali na nález Ústavného súdu SR v podobnom prípade sp.zn. ÚS 151/2016, že vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník, v tomto prípade štát, než nadobúdateľ v dobrej viere, hlavne, keď žalobcovia tieto nehnuteľnosti nadobudli dedením, ktoré bolo potvrdené súdom. V prípade tohto tvrdenia žalovanej by tiež bolo možno skonštatovať, že štát by sa teoreticky mohol v roku 1985 formálne stať vlastníkom sporných pozemkov, avšak za takých skutkových a právnych skutočností, ktoré jednoznačne boli spôsobilé založiť ich oprávnenú držbu, ktorá viedla až k spätnému získaniu vlastníctva týchto pozemkov z ich strany ich vydržaním. Situáciu a právnu neistotu sa žalobcovia pokúšali vyriešiť najprv uplatnením zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom pred Obvodným pozemkovým úradom v Komárne konanie č. 2011/00018/16-Ma, kedy si chceli uplatniť nárok na vydanie nehnuteľnosti, ktorý im však nebol priznaný z dôvodu, že vlastníctvo neprešlo na štát. Bolo im povedané, že keby to bol platný prevod na štát, a nielen duplicitné vlastníctvo, pôdu by im vrátili. Z ich pohľadu je až nepochopiteľné, ako môžu mať dve štátne inštitúcie na tú istú vec tak rozdielne právne názory. Slovenský pozemkový fond v priebehu sporového konania 6C/121/2011 v tejto veci najprv ich vlastníctvo uznal a následne, keď žalobu vzali späť, nakoľko bola pred súdom zo strany SPF deklarovaná dohoda, stanovisko zmenil. Aj napriek ďalším pokusom z ich strany SPF doteraz neprejavil záujem tento problém žiadnym spôsobom riešiť. Majú za to že takýto postoj vedie len k ďalšiemu zbytočnému zaťažovaniu už aj tak preťažených súdov. U ich právnej predchodkyne A. B. v súvislosti s tvrdením žalovaného o existencii jeho právneho titulu došlo ku dňu jej smrti v takomto prípade k spätnému získaniu vlastníctva pozemkov vydržaním. Súd žiadajú o úpravu petitu žaloby v článku III. odst. 5 na znenie: 5./ A. B. K. G. bola ku dňu smrti 28.1.1997 výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc.č. CKN 5859, výmera 36813m², kat.ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX a tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po nej.

5. Dňa 11.09.2024 vykonal súd pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalobcov uviedol, že pokiaľ žalovaná svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam odvodzuje od uzatvorených darovacích zmlúv v r. 1985, namietol jednak skutočnosť, že predmetné zmluvy neboli riadne zaevidované v evidencii nehnuteľností, kde až do r. 2002 figurovali právne predchodkyne žalobcov, resp. po vykonaní dedičských konaní žalobcovia samotní, až na základe vykonaných ROEP v r. 2002 došlo k duplicitnému vlastníctvu v prospech žalovanej. Pokiaľ žalovaná odvodzuje svoje vlastnícke právo od darovacích zmlúv z r. 1985, namietal neplatnosť týchto zmlúv jednak z titulu, že zmluvy neboli robené vážne, slobodne, a zrozumiteľne, a jednak z dôvodu pôvodnej vlastníčky A. N., ktorá bola právnu predchodkyňou žalobcov v 1. a 2. rade, nakoľko p. N. v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy nebola vzhľadom na svoj zdravotný stav spôsobilá vykonať takýto právny úkon. V tom čase trpela v dôsledku nedávnej smrti jej manžela psychickými problémami, na ktoré bola aj liečená, bola pod vplyvom liekov a v čase podpísania predmetnej darovacej zmluvy nebola schopná náležite vyhodnotiť následky svojho konania, a teda nebola spôsobilá takýto právny úkon vykonať. Ďalej namietal v prospech žalobcov v 3. a 4. rade, p. J. K. a p. M. N. vydržanie predmetných nehnuteľností, keďže ich právna predchodkyňa J. N., K. O. zomrela v r. 1991, dedičské konanie po nej prebehlo pod č. D 1196/94 a vzhľadom k skutočnosti, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa, do vykonania ROEP v r. 2002 ubehla doba dlhšia ako 10 rokov, počas ktorej žalovaní v 3. a 4. rade boli dobromyseľní vo svojom vlastníckom práve k predmetným nehnuteľnostiam, tieto užívali ako svoje vlastné po dobu prekračujúcu 10 rokov. Medzi tými istými účastníkmi konania prebehlo na tunajšom súde konanie evidované pod č. 6C/121/2011, v rámci ktorého žalovaná v zastúpení SPF uviedla, že v prípade, ak navrhovatelia doložia originál prídeleného výmeru, žalovaná, čiže SPF ich vlastníctvo uznáva. Zároveň bola zo strany SPF doručená žalobcom dohoda o urovnaní, na základe ktorej vlastne malo dôjsť k odstráneniu duplicitného vlastníctva

a zápisu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalobcov. Napriek tomu, že žalobcovia riadne a včas predložili SPF originály prídelových listín, výmer, k uzavretiu dohody takmer nikdy nedošlo, avšak majú za to, že vzhľadom k tomu, že právny stav sa nezmenil, toto vyjadrenie žalovanej je možné použiť aj v tomto konaní. Tie skutočnosti už oznámili súdu a predložili aj doklady spolu so žalobou. Žalobcovia opierajú svoju dobromyseľnosť najmä o dedičské rozhodnutia, ktoré v príslušných rokoch boli vedené pod č. D 1196/94 po zomr. J. N., právnej predchodkyni žalobcov v 3. a 4. rade, a dedičské konanie č. D 419/97 po A. N., právnej predchodkyni žalobcov v 1. a 2. rade. Žalobcovia na základe týchto dedičských konaní nadobudli vlastnícke právo k sporným pozemkom a smrťou poručiteľov, poručiteľiek vstúpili do dobromyseľnej držby predmetných nehnuteľností, pozemky užívali ako svoje vlastné a požívali z nich aj plody, úžitky. Boli naplnené všetky podmienky, ktoré právny poriadok spája s nadobudnutím vlastníckeho práva vydržaním. Poverený zástupca žalovanej uviedol, že žalobcovia v dôkazoch, ktoré vyprodukovali, neidentifikovali žiaden relevantný vlastnícky titul predmetu sporu, trvá na tom, že darovacia zmluva z 23.12.1985 je platným právnym úkonom zo strany darcov a akceptovaná obdarovaným. O tom, že zmluva bola uzatvorená pod nátlakom, resp. daryňa p. B. nebola schopná posúdiť tento právny úkon, toto tvrdenie nie je možné po temer 30 rokoch potvrdiť ani preukázať. Platnosť alebo neplatnosť právneho úkonu, ktorý „mal byť vykonaný pod nátlakom“, by mohla iba tá osoba, ktorá právny úkon vykonala. Pokiaľ sa jedná o nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam titulom vydržania, uviedol, že napriek tomu, že to žalobcovia tvrdia, nepredložili relevantný dôkaz, imperfektný právny úkon medzi fyzickými osobami alebo právnickými osobami alebo aspoň nejaký záznam, zápis, to všetko, čo by mohlo žalobcov oprávňovať v domnienke, že sú nespornými vlastníckmi nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania. Navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

6. Súd vykonal ďalšie pojednávanie dňa 10.03.2025, právny zástupca žalobcov predložil listinné dôkazy - Výmer o pridelení do vlastníctva č. 3625/36-342 z r. 1949 vydaný Osídľovacím úradom pre Slovensko v Bratislave. Poverený zástupca žalovanej uviedol, že listinné dôkazy predložené žalobcom sedia presne s rozhodnutím Obvodného úradu v Komárne z dňa 28.03.2011, na základe ktorého nebolo priznané vlastnícke právo z dôvodu, že vlastníctvo neprešlo na ČSR a zostalo vo vlastníctve rodiny N.. Uviedol, že to sedí, a že spätná identifikácia p. Predného je korektná, jedinou spornou otázkou ostáva existencia alebo neexistencia tej darovacej zmluvy, či bola alebo nebola uzavretá a všetky ostatné náležitosti už nie sú sporné, lebo disponujeme rozhodnutím Pozemkového úradu, ktorý definoval to, že k prechodu vlastníckeho práva na štát neprišlo, a preto nebolo možné vec vydať v rámci uplatnenia si reštitučných náhrad. Ak sa vezme výmer o prídelení vlastníctva Osídľovacieho úradu v BA č.3625/36-342/1949 vydané Oblastnou osídľovacou úradovňou Nové Zámky pre k. ú. I. H., tak potom je toto legálna reciprocita voči príslušníkom maďarskej národnosti, ktorí boli vysťahovaní zo Slovenska do Maďarska, a tam im boli pridelené náhradné pozemky v rovnakej výmere, čiže z tohto dnešného výmeru, podľa neho, vyplýva pridelenie identických nehnuteľností, ktoré cituje rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Komárne č. 20110049/19-Ma zo dňa 28.03.2011, čiže, podľa jeho názoru sa jedná o identické nehnuteľnosti pridelené citovaným výmerom pánu Q. N. a jeho manželke J. K. O., každému v spoluvlastníckom podiele 1/2. Právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ žalovaná strana nepopiera skutočnosť uvedenú v citovanom liste z dňa 06.10.2011, a teda, že uznáva vlastníctvo navrhovateľov k nehnuteľnostiam, ktoré sú špecifikované v rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu č. 201100049/19-Ma zo dňa 28.03.2011, ktorých identita s predmetom konaní v tomto súdnom spore nie je sporná, tým sa odstraňuje spornosť celého sporu a ďalšie dokazovanie nie je potrebné, pokiaľ je uznané vlastnícke právo navrhovateľov k uvedeným pozemkom.

7. Súd vykonal ďalšie pojednávanie dňa 12.05.2025, na ktorom boli oboznámené listinné dôkazy - správy o zdravotnom stave poručiťky A. N.. Súd pripustil zmenu petitu žaloby na návrh právneho zástupcu žalobcu v znení: V. Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané v evidencii nehnuteľností katastrálneho odboru Komárno LV XXXX k. ú. I. H. ako parc. č. PKN 5859 orná pôda vo výmere 36.813 m² patria do dedičstva po neb. A. N. K., G., nar. XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.X.XXXX. Právny zástupca žalobcov uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a predložených dokladov bolo dosvedčené, že nárok uplatnený v žalobe je dôvodný, darovacia zmluva, na základe ktorej mala žalovaná nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k. ú. I. H., je neplatná. Bez ohľadu na neplatnosť tejto zmluvy došlo tam v minimálnej časti k vydržaniu v prospech žalobcov, v druhom rade, v konaní, ktoré bolo vedené pred týmto súdom v totožnom predmete sporu, zástupkyňa žalovanej uznala nárok žalobcov. Právny zástupca žalobcov uviedol, že so správou zo zdravotného zariadenia sa oboznámil, potvrdzuje skutočnosti týkajúce sa zdravotného stavu A. N., žalovaná vychádza z prepúšťacej správy bodu Osobná

anamnéza na predposlednej strane, kde je uvedené, že A. N. bola o. i. v r. 1985 liečená na psychiatrickom oddelení nemocnice v Nitre s diagnózou klimakterická depresia. Zároveň predložil vyjadrenie A. B., ktorá sa vyjadruje k tomu, že práve v roku, kedy došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, p. A. N. trpela depresiami, nevnímala veľmi stav okolo seba, trpela až sebapoškodzovaním, bola apatická, v dôsledku ktorej skutočnosti musela byť v máji 1985 hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení. O tom, že psychické problémy p. N. boli dlhodobejšieho charakteru svedčí aj záznam o jej hospitalizácii v januári 1990. Aj pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s argumentáciou, s tým, že splnomocnený zástupca žalovanej de facto uznal vlastnícke právo žalobcov k predmetným nehnuteľnostiam, z opatrnosti namietol neplatnosť predmetnej darovacej zmluvy z dôvodu, že jednak v časti tam došlo k vydržaniu a jednak je táto zmluva neplatná, lebo jej subjekt, ktorý ju uzatvoril, nebol schopný z dôvodu psychického stavu v čase jej uzatvárania plne schopný posúdiť následky svojich právnych úkonov. Poverený zástupca žalovanej uviedol, že sa pridrižiava písomného podania zo 14.6.2024, s tým, že váhu dôkazov predloženú žalobcami a unesenia dôkazného bremena žalobcami ponechal na úvahu a rozhodnutie súdu. Vo vzťahu k trovám konania, SPF prináleží zo zákona povinnosť zastupovať SR, tak aj nezistených vlastníkov a zaviazanie SPF k náhrade trov konania je krok, ktorý by bol na ťarchu SPF ako správcu za činnosť, ktorá mu vyplýva zo zákona a žiadal, aby súd posúdil návrh žalobcov v kontexte s týmto ako dôvod osobitného zreteľa na zamietnutie návrhu na náhradu trov konania žalobcom.

8. Vo veci po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis v zmysle § 204 CSP a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 v podiele 1/1 a 2. K. J. K. N., P. D. XXXX/XX, G., PSČ 945 01, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1.

10. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. N. M. K. N., K. X, I. H., PSČ 946 57, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva.

11. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. B. A. K. N., N. D. XXXX/X, D. E., PSČ 940 75, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva.

12. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. G. F. K. N., H. XXX/XX, I. H., PSČ 946 57, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva.

13. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. N. A. K. G., Nové Zámky, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva.

14. Na listoch vlastníctva č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX F. R. XXXX vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno pre k.ú I. H. je vedené duplicitné vlastníctvo, kde sú ako vlastníci nehnuteľností zapísaných na predmetných listoch vlastníctva uvádzaní zároveň žalobcovia a Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu. Listy vlastníctva č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX F. R. XXXX vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno pre k.ú Svätý Peter boli vytvorené na základe projektu pozemkových úprav - Rozhodnutia č. OU-KN-PLO2016/000448 v Komárne, zo dňa

11.8.2016. Pred tým bolo vlastníctvo a nehnuteľnosti evidované na listoch vlastníctva č.: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX k.ú. I. H.. Z týchto listov vlastníctva vyplýva, že Slovenská republika bola ako vlastník sporných nehnuteľností zapísaná v roku 2002 a to na základe zápisu do Registra obnovenej evidencie (ďalej ako „ROEP“) pod Z-4160/02, kedy bola objavená darovacia zmluva, ktorou právne predchodkyne žalobcov - J. N. K. O., nar. XX.X.XXXX (zosnulá 8.8.1991) a A. N. K. G. (v darovacej zmluve uvedená ako G.) nar. XX.X.XXXX (zosnulá 28.1.1997) obe pôvodne bytom P. H. (Svätý Peter), Hlavná 47 v r.1985 mali bezodplatne darovať predmetné nehnuteľnosti Československému štátu. Žalobcovia sa o existencii darovacej zmluvy dozvedeli až keď bol v r. 2002 na listy vlastníctva zapísaný duplicitný vlastník SR a hodnovernosť vlastníckeho práva žalobcov bola spochybnená pod položkou 256/02 a 273/02. Všetci žalobcovia sú titulom dedenia pod č. D-1196/94 a č. D-419/97 právnymi nástupcami po pôvodných vlastníčkach a po celý čas od nadobudnutia vlastníckeho práva tieto nehnuteľnosti pokojne a dobromyseľne ako svoje užívali, zároveň za tieto nehnuteľnosti riadne platili dane. Sporná darovacia zmluva nebola nikdy zaregistrovaná na bývalom Štátnom notárstve. Zosnulá A. N. K. G. je ešte aj v súčasnosti evidovaná na LV č.XXXX ako vlastníčka ornej pôdy v k.ú. I. H., kde je taktiež zapísaný duplicitný vlastník Slovenská republika na základe toho istého zápisu ROEP z r.2002 a darovacej zmluvy z r.1985, tak ako je to aj na všetkých ostatných priložených listoch vlastníctva. V čase jej smrti v r. 1997 boli tieto nehnuteľnosti zo strany notára zrejme opomenuté a neboli prejednané v základnom dedičskom konaní č.: D 419/97. Neskôr, keď sa tento majetok objavil, tak dcéry (žalobkyne 1./ a 2.), zároveň dedičky po zosnulej A. N. nemohli požiadať o prejednanie týchto nehnuteľností v dodatočnom dedičskom konaní, nakoľko bolo v r. 2002 dopísané spomínané duplicitné vlastníctvo v prospech SR, čím bolo spochybnené vlastníctvo matky žalobkyní v 1.a 2. rade. Žalobkyne v 1. a 2. rade žiadajú, aby na základe priloženého dedičského konania (D 419/97) bolo na (žalobkyne 1./ a 2./) prihladené, ako na vlastníčky tejto nehnuteľnosti oprávnené navrhovať súdu, aby vydal nižšie uvedený rozsudok, tak, aby po jeho zápise na kataster bolo možné tento pozemok predieť v dodatočnom dedičskom konaní. Vzhľadom na to, že uplynutím viac, ako desaťročnej pokojnej, nepretržitej, oprávnenej a dobromyseľnej držby, do ktorej sa započítava aj oprávnená držba právnych predchodcov žalobcov žalobcovia nadobudli k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo vydržaním. Vlastnícke tituly, ktoré svedčia žalobcom sú 1./ Výmer o prídiele vlastníctva č. 3625/36/342/1949, ktorým nadobudli do vlastníctva pozemky naši právny predchodcovia a 2./ Dedičské rozhodnutie č. D1196/94 po J. N. K. O. a Dedičské rozhodnutie č. D419/97 po A. N. K. G., ktorými do vlastníctva nadobudli tieto pozemky žalobcovia. Vlastníctvo bolo potvrdené príslušným súdom v riadnom dedičskom konaní na základe ktorého sporné pozemky pokojne, nerušene a v dobrej viere ako vlastníci užívali až do doby, kedy bolo ich vlastníctvo spochybnené zápisom duplicitného vlastníctva v prospech SR. Dovtedy nemali žiadny dôvod pochybovať o svojom vlastníctve, nakoľko bolo aj riadne zaevidované v katastri nehnuteľností tak, ako bolo pred tým zaevidované aj vlastníctvo ich právnych predchodkýň. Zároveň za tieto pozemky po celú dobu aj platili príslušné dane.

15. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

16. Podľa § 132 OZ ods.1 1 Občianskeho zákonníka, Ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

17. Podľa § 133 ods. 2 1 Občianskeho zákonníka, Ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

18. Podľa § 28 ods. 1-3 zákona č. 162/1995 Z.z. (1) Práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak. (2) Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. (3) Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

19. Podľa § 29 zákona č. 162/1995 Z.z. Vklad podľa § 28 možno vykonať iba na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu.

20. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. Vklad je úkon okresného úradu; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

21. Podľa § 137 písm. c/ CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

22. Inštitút vydržania (usucapio) ako súkromnoprávny inštitút siaha do rímskeho práva, v ktorom sa vydržanie vyvinulo popri premlčaní, keď sa dlhodobej dobromyseľnej držbe poskytovala ochrana vo forme osobitnej námietky premlčania (exceptio, longi temporis praescriptio). Základné predpoklady vydržania sú: res habilis (vec spôsobilá na vydržanie), iusta causa, resp. titulus (právny dôvodnádobudnutia veci), bona fides (dobrá viera držiteľa), possessio (poctivá držba), tempus (vydržacia doba). Ako spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva má v súčasnej právnej úprave osobitný význam, pretože občianske právo sa striktne pridrižiava zásady nemo plus iuris transferre potest quam ipse habet a dobromyseľné nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka pripúšťa iba výnimočne. D. právne stavy môže podľa súčasnej právnej úpravy rehabilitovať vo väčšine prípadov iba dlhodobá oprávnená držba. Vydržanie predstavuje originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. Je úzko späté s držbou, a to konkrétne len s oprávnenou držbou (§ 130 OZ), ktorá môže vyústiť do nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním. Podstatou inštitútu vydržania je práve uvedenie faktického stavu oprávnenej držby do súladu s právnym stavom. Pri vydržaní ide totiž o taký spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva fyzickou alebo právnickou osobou, pri ktorom sa oprávnený držiteľ po uplynutí zákonom predpísanej doby stáva vlastníkom veci a tým aj jej skutočným držiteľom. V prípade stretu práv a povinností pravého vlastníka veci a oprávneného držiteľa veci má jednoznačne prednosť vlastník ako nositeľ silnejšieho práva k veci, ktoré je navyše chránené Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná. Vlastnícke právo k pozemku nadobudne vydržaním osoba, ktorá splní podmienky stanovené v § 134 OZ; zo zákona nemožno vyvodiť, že by nebolo možné takto prihliadať na dobu, po ktorú mal oprávnený držiteľ pozemok v držbe. Zákon určuje predpoklady vydržania, ktoré musia byť splnené po celú vydržaciú dobu. Základné predpoklady vydržania sú: a) spôsobilý subjekt, b) spôsobilý predmet držby, c) dobrá viera (dobromyseľnosť) vydržateľa, d) oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu (§ 134 ods. 1 OZ) a e) uplynutie vydržacej doby. Právne následky vydržania sú: a) oprávnený držiteľ, u ktorého sa splnili aj ostatné podmienky vydržania, nadobudne vlastnícke právo k veci, a to pôvodným spôsobom, takže proti nemu nemožno uplatňovať žiadne práva, ktoré mal niekto proti predchádzajúcemu vlastníkovi, b) vydržaním zanikne vlastnícke právo doterajšieho vlastníka. Vlastníkom vydržaného pozemku sa držiteľ stáva okamihom, kedy splnil podmienky vydržania; ďalšie právne skutočnosti pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržateľom zákon nevyžaduje. Vlastníkom vydržania môžu byť všetky osoby, ktoré sú spôsobilé nadobúdať vlastnícke právo (keďže nejde o právny úkon, spôsobilosť na právne úkony sa tu nevyžaduje). Vlastníctvo môže nadobudnúť fyzická osoba, právnická osoba (obec), ako aj štát. Predmetom vydržania môžu byť veci (hnuteľné a nehnuteľné), práva (právo zodpovedajúce vecnému bremenu) a iné majetkové hodnoty (cenný papier, obchodný podiel. Za oprávnenú držbu sa považuje nakladanie s vecou ako so svojou, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti (t. j. aj okolnosti nadobudnutia držby) dobromyseľný v tom, že mu vec patrí ako vlastníkovi. V pochybnostiach sa má za to, že držba je dobromyseľná. Dobromyseľnosť držby sa posudzuje so zreteľom na ustanovenie § 130 ods. 1 OZ z týchto hľadísk: a) existencia právneho (hoci i domnelého) titulu, o ktorý sa opiera dobrá viera držiteľa, b) nakladanie s vecou počas celej vydržacej doby ako s vlastnou a c) dobrá viera držiteľa vzhľadom na okolnosti uvedené pod písm. a) a b), že mu vec podľa práva patrí. Vlastnícke právo môže vydržať len oprávnený držiteľ, t. j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí (samotná detencia na vydržanie nestačí) Pre právny účinok pre vznik vlastníckeho práva držiteľa veci má uplynutie kvalifikovanej vydržacej doby. Vydržacia doba je časový úsek, počas ktorého musí oprávnený držiteľ spĺňať podmienky vydržania. Na určenie začiatku doby oprávnenej držby a jej trvania sa podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o plynutí premlčacej doby (§ 100 a nasl.). Občiansky zákonník spája vydržaciú dobu s oprávnenou (dobromyseľnou) držbou hnuteľnej alebo nehnuteľnej veci. Ak sú predmetom vydržania nehnuteľnosti vydržacia doba je desať rokov.

23. V zmysle § 130 ods. 1) Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba

je oprávnená, to znamená, že ten kto popiera dobromyseľnosť držiteľa má dôkazné bremeno na preukázanie neoprávnenej držby. Z hľadiska objektívneho posudzovania nenastali u žalobcov žiadne okolnosti, ktoré mohli u nich dôvodne vyvolať pochybnosti, že im vec patrí.

24. Súd sa v prvom rade musel zaoberať otázkou naliehavého právneho záujmu, keďže sa jedná o žalobu o určenie vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c) CSP, kedy na určení či tu právo je alebo nie je musí mať strana naliehavý právny záujem. Súd konštatuje, že naliehavý právny záujem strán sporu je daný, pretože je z dôvodu evidencie duplicitného vlastníctva nutné vyriešiť právnu neistotu vlastníkov.

25. Dobromyseľnosť držiteľa sa prezumuje, pokiaľ sa nepreukáže opak. V tomto konaní mal súd za to, že žalovaný nerozporoval dobromyseľnosť žalobcu resp. jeho právnych predchodcov, v zmysle § 151 ods. 1 CSP, preto mal za to, že dobromyseľnosť žalobcu je nesporná.

26. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. ÚS 151/2016 vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník v tomto prípade štát než nadobúdateľ v dobrej viere, hlavne keď žalobcovia tieto nehnuteľnosti nadobudli dedením, ktoré bolo potvrdené súdom. V prípade tohto tvrdenia žalovaného by tiež bolo možno skonštatovať, že štát by sa teoreticky mohol v roku 1985 formálne stať vlastníkom sporných pozemkov, avšak za takých skutkových a právnych skutočností, ktoré jednoznačne boli spôsobilé založiť oprávnenú držbu žalobcov, ktorá viedla až k spätnému získaniu vlastníctva týchto pozemkov ich vydržaním. "Ústavný súd skonštatoval, že dva chránené záujmy – vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery sa tak dostanú do vzájomnej kolízie. Zároveň však dospel k záveru, že pokiaľ nemožno zachovať maximum z oboch základných práv (čo platí aj pre tento prípad), treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere" "Právo neexistuje preto, aby nerozumné a nespravodlivé dôsledky legitimizovalo, ale preto, aby prinášalo racionálne a spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi jednotlivcami."

27. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 v podiele 1/1 a 2. K. J. K. N., P. D. XXXX/XX, G., PSČ 945 01, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. N. M. K. N., K. X, I. H., PSČ 946 57, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. B. A. K. N., N. D. XXXX/X, D. E., PSČ 940 75, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. G. F. K. N., H. XXX/XX, I. H., PSČ 946 57, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva. Na liste vlastníctva č. XXXX pre okres Komárno, obec a kat. územie I. H. je ako vlastník vedený: 1. Slovenská republika v podiele 1/1 a 2. N. A. K. G., Nové Zámky, SR, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v podiele 1/1. Ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, PSČ 817 47, SR, IČO: 17335345 s poznámkou, že k vlastníkovi por. č. 1 je pod por. č. 2 správa na všetky parcely tohoto listu vlastníctva. Nakoľko na listoch vlastníctva č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX F. R. XXXX vedených katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno pre k.ú I. H. je vedené duplicitné vlastníctvo, kde sú ako vlastníci nehnuteľností zapísaných na predmetných listoch vlastníctva uvádzaní zároveň žalobcovia a Slovenská republika v správe Slovenského pozemkového fondu, súd v konaní riešil otázku správnosti zápisov v katastri nehnuteľností, vzniku zápisu duplicitného vlastníctva a komu vlastníctvo k sporným pozemkom právom svedčí. Listy vlastníctva č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX F. R. XXXX vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno pre k.ú Svätý Peter boli vytvorené na základe projektu pozemkových úprav

- Rozhodnutia č. OU-KN-PLO2016/000448 v Komárne, zo dňa 11.8.2016. Pred tým bolo vlastníctvo a nehnuteľnosti evidované na listoch vlastníctva č.: XXXX, XXXX, XXXX, XXXX k.ú I. H.. Z týchto listov vlastníctva vyplýva, že Slovenská republika bola ako vlastníč sporných nehnuteľností zapísaná v až v roku 2002 a to na základe zápisu ROEP (register obnovenej evidencie pozemkov) pod Z-4160/02, kedy bola objavená darovacia zmluva, ktorou právne predchodkyne žalobcov - J. N. K. O., nar. XX.X.XXXX (zosnulá 8.8.1991) a A. N. K. G. (v darovacej zmluve uvedená ako G.) nar. XX.X.XXXX (zosnulá 28.1.1997) obe pôvodne bytom Dolný Peter (Svätý Peter), Hlavná 47 v r.1985 mali bezodplatne darovať predmetné nehnuteľnosti Československému štátu. Do vykonania pozemkových úprav ROEP svedčalo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam iba žalobcom resp. ich právnym predchodcom. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nadobudli do vlastníctva pôvodne na základe Výmeru o pridelení do vlastníctva č. 3625/36-342 z r. 1949 vydaného Osídľovacím úradom pre Slovensko v Bratislave- Oblasťou osídľovacou úradovňou Nové Zámky pre k. ú. I. H., Q. N. a jeho manželke J. K. O., každému v spoluvlastníckom podiele 1- právnym predchodcom žalobcov, ako legálnu reciprocitu voči príslušníkom maďarskej národnosti, ktorí boli vysťahovaní zo Slovenska do Maďarska, a tam im boli pridelené náhradné pozemky v rovnakej výmere. Poverený zástupca žalovanej na pojednávaní, uviedol, že z predmetného výmeru vyplýva pridelenie identických nehnuteľností, čiže, sa jedná o identické nehnuteľnosti pridelené citovaným výmerom. Identickosť parciel, ktoré nadobudli právny predchodcovia do vlastníctva na základe uvádzaného výmeru bola v konaní preukázaná overenými kópiami pôvodných originálov listov vlastníctva č. 2017, 02019, 2020 a 3077 ako aj overenými výpismi z aktuálnych listov vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, ktoré súdu predložil Okresný úrad Komárno, Katastrálny odbor, spolu s projektami pozemkových úprav I. H.- výpisov z registra nového stavu str. 380, 187, 188, 189, 217, 894, 895, 737, 29, 57,67, 66 a nasl. (č.l.194-210 súdneho spisu). Súd mal spätnú identifikáciu pozemkov pred a po Projekte pozemkových úprav v k.ú. I. H. jednoznačne preukázanú taktiež na základe odborného stanoviska vypracovaného autorizovaným geodetom Ing. Mladenom Predným zo dňa 30.09.2024 a na základe uvedeného dospel súd k záveru, že totožnosť nehnuteľností je v konaní nesporná. Taktiež súd mal za nesporné vlastnícke právo pôvodných vlastníkov- právnym predchodcov žalobcov, ktoré bolo len potvrdené vydaním, už právoplatného, uznesenia o dedičstve č. D-1196/94 a č. D-419/97, na základe ktorých sú žalobcovia právnymi nástupcami po pôvodných vlastníčkach a po celý čas od nadobudnutia vlastníckeho práva tieto nehnuteľnosti pokojne a dobromyseľne ako svoje užívali, zároveň za tieto nehnuteľnosti riadne platili dane. Darovacia zmluva medzi A. N. a Československou republikou nikdy nebola zaregistrovaná na bývalom Štátnom notárstve. Zosnulá A. N. K. G. je aj v súčasnosti evidovaná na LV č.XXXX ako vlastníčka ornej pôdy v k.ú. I. H., kde je taktiež zapísaný duplicitný vlastníč Slovenská republika na základe toho istého zápisu ROEP z r.2002 a darovacej zmluvy z r.1985, tak ako je to aj na všetkých ostatných priložených listoch vlastníctva. V čase jej smrti v r. 1997 neboli tieto nehnuteľnosti prejednané v základnom dedičskom konaní č.: D 419/97. Neskôr, keď sa tento majetok objavil, v r. 2002, bolo dopísané k týmto nehnuteľnostiam zapísané duplicitné vlastníctvo v prospech Slovenskej republiky na základe darovacej zmluvy z r. 1985. Súd teda ako predbežnú otázku skúmal platnosť predmetnej darovacej zmluvy z r. 1985 medzi A. N. a Československou republikou. Vzhľadom na uplynutie značného časového úseku nebolo možné vykonať výsluch priamych účastníkov tejto darovacej zmluvy ale na základe lekárskeho správ predložených súdu Fakultnou nemocnicou v Nitre mal súd za preukázané, že A. N. trpela vážnou depresiou, pre ktorú bola v ústavnom liečení Psychiatrického oddelenia nemocnice v Nitre a aj po jeho absolvovaní užívala psychofarmaká a medikamentóznou liečbu ovplyvňujúcu jej psychický stav a preto vzhľadom na obsah darovacej zmluvy, bezodplatnosť prevodu vlastníctva k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa napriek ich prevodu správala naďalej ako k vlastným, vykonávala držbu k nim, je vysoko pravdepodobné, že predmetná darovacia zmluva nebola uzavretá slobodne, vážne a s úmyslom previesť vlastníctvo k nehnuteľnostiam na Československú republiku. Súd mal na základe uvedeného preukázanú existenciu platného predmetu vydržania- nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX F. R. XXXX vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Komárno pre k.ú I. H., ktorých spätnú identifikáciu pozemkov pred a po Projekte pozemkových úprav v k.ú. I. H. jednoznačne potvrdilo odborné stanovisko vypracované autorizovaným geodetom Ing. Mladenom Predným zo dňa 30.09.2024, existenciu platného titulu vydržania- Výmeru o pridelení do vlastníctva č. 3625/36-342 z r. 1949 a uznesenia o dedičstve č. D 1196/94 zo dňa 9.11.1994 po zomr. J. N., právnej predchodkyňi žalobcov 3 a 4, a č. D 419/97 zo dňa 26.06.1997 po A. N., právnej predchodkyňi žalobcov 1 a 2., splnenie zákonnej dĺžky vydržacej doby, ktorá začala plynúť u právnym predchodcom žalobcov od 14.03.1950, najneskôr od nadobudnutia právoplatnosti uznesení o dedičstve č. D 1196/94 zo dňa 9.11.1994 po zomr. J. N., právnej predchodkyňi žalobcov 3 a 4, a č. D 419/97 zo dňa 26.06.1997 po A. N., právnej predchodkyňi žalobcov 1 a 2 teda vydržacia doba pri žalovaných v 3.

a 4. rade uplynula dňa 9.11.2004 a vydržacia doba pri žalovaných v 1. a 2. rade uplynula dňa 26.06.2007. Dobromyseľnosť žalobcovia opierajú najmä od dedičských rozhodnutí, ktoré v príslušných rokoch boli vedené pod č. D 1196/94 po zomr. J. N., právnej predchodkyni žalobcov 3 a 4, a dedičské konanie č. D 419/97 po A. N., právnej predchodkyni žalobcov 1 a 2. Žalobcovia na základe týchto dedičských konaní nadobudli vlastnícke právo k sporným pozemkom a smrťou poručiteľov, poručiteľiek vstúpili do dobromyseľnej držby predmetných nehnuteľností, pozemky užívali ako svoje vlastné a požívali z nich aj plody, úžitky. Boli naplnené všetky podmienky, ktoré právny poriadok spája s nadobudnutím vlastníckeho práva vydržaním. Súd zabezpečil v konaní zdravotnej dokumentácie a zdravotného stavu A. N., kde je uvedené, že A. N. bola o. i. v r. 1985 liečená na psychiatrickom oddelení nemocnice v Nitre s diagnózou klimakterická depresia. Zároveň predložil vyjadrenie A. B., ktorá sa vyjadruje k tomu, že práve v roku, kedy došlo k uzatvoreniu darovacej zmluvy, p. A. N. trpela depresiami, nevníkala veľmi stav okolo seba, trpela až sebapoškodzovaním, bola apatická, v dôsledku ktorej skutočnosti musela byť v máji 1985 hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení. O tom, že psychické problémy p. N. boli dlhodobejšieho charakteru svedčí aj záznam o jej hospitalizácii v januári 1990. Čo sa týka teda existencie Darovacej zmluvy medzi A. B. a Československou republikou, súd má za to, že táto zmluva nebola zavkladovaná do katastra nehnuteľností, čo je zákonnou podmienkou platného nadobudnutia vlastníckeho práva a zároveň je možné sa s vysokou mierou pravdepodobnosti predpokladať, že daryňa nebola schopná posúdiť tento právny úkon, alebo, že tento právny úkon vykonala pod nátlakom nakoľko previedla značnú časť nehnuteľností do vlastníctva iného bez nároku na akúkoľvek odplatu darovaním, za existencie vlastných potomkov, pričom v konaní bolo preukázané, že trpela duševným ochorením, na ktoré bola liečená ambulantnou aj ústavnou formou a aj po uzavretí tejto zmluvy s nehnuteľnosťami naďalej nakladala ako s vlastnými, držala ich, obhospodarovala, platila dane a v tomto pokračovali aj jej právny nástupcovia. Preto, súd darovaciu zmluvu, na základe ktorej mala žalovaná nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v k. ú. I. H., vyhodnotil pri posúdení predbežnej právnej otázky ako neplatnú. Bez ohľadu na neplatnosť tejto zmluvy došlo k vydržaniu v prospech žalobcov, čo bolo v konaní vedenom pred týmto súdom pod sp.zn. 6C/121/2011 v totožnom predmete sporu, uznané zástupkyňou žalovanej, ktorá v uvedenom konaní samotný nárok žalobcov uznala.

28. Súd, dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalobcovia resp. ich právni predchodcovia v dobrej viere užívali sporné nehnuteľnosti, teda držali ich ako vlastné, a preto je možné konštatovať, že boli naplnené všetky zákonné podmienky vydržania, teda že predmet vydržania bol spôsobilým vydržania, držba bola oprávnená a dobromyseľná a uplynula vydržacia lehota ako je bližšie uvedené vyššie. Nakoľko žalovaná skutočnosti tvrdené žalobcom účinne nepoprela, súd ich vyhodnotil ako nesporné a v danej veci teda nevzhliadol žiadne sporné skutočnosti. V zmysle čl. 11 ods. 4 CSP súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní (resp. v pripojenom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno sp.zn. 6C/121/2011), ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo ustanovené zákonom. Na základe uvedeného teda súd určil, že A. B. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. E., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5841, výmera 4.600 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1. Súd určil, že F. G. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX I. H., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 7562, výmera 4.598 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1. Súd určil, že J. K. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. M. XXX/XX, XXX XX G., je výlučnou vlastníčkou pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5837, výmera 9.162 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1. Súd určil, že M. N. K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXX XX I. H., je výlučným vlastníkom pozemku - orná pôda, parc. č. CKN 5833, výmera 9.200 m², kat. ú.: I. H., evidovaného na LV č. XXXX, v podiele 1/1. Súd určil, že nehnuteľnosti zapísané v evidencii nehnuteľností katastrálneho odboru Komárno LV XXXX k. ú. I. H. ako parc. č. PKN 5859 orná pôda vo výmere 36.813 m² patria do dedičstva po neb. A. N. K., G., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 257 CSP, kedy výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V danej veci, súd vzhliadol dôvody osobitného zreteľa v argumentácii žalovanej a to, že nakoľko Slovenský pozemkový fond je zástupcom neznámych vlastníkov a to v rámci zastupovania vlastníkov pozemkov uvedených v §16 ods. 1.písm.b, c zákona č. 180/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov v konaní pred súdom, takéto poverenie na zastupovanie neznámych vlastníkov pred súdom mu zveril štát. Zámerom zriadenia SPF je zabezpečenie správy pozemkov uvedených v §16 citovaného zákona, pričom správa pôdy neznámych vlastníkov nemôže byť SPF na ujmu. SPF vystupuje len ako zástupca sui generis, jeho právo k prejednáványm nehnuteľnostiam nebolo dané v zmysle úpravy vecných práv, ale len ako právo

zástupcu neznámych vlastníkov, ustanoveného ex lege, (per analogiam ako „opatrovník“) a preto od neho nemožno vyžadovať náhradu trov konania namiesto skutočne žalovaného nezisteného vlastníka, pričom poukázala na uznesenie KS v Nitre sp. zn. 9Co/67/2018 v spojitosti s rozsudkom OS v Nitre 7C/257/2010, resp. uznesenie KS v Banskej Bystrici 17Co/75/2021 v spojitosti s rozsudkom OS Zvolen 7C/48/2020.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.